

## Jeremiah – Part 5 – Prophecies of Consolation

Rabbi Aviad Bodner

1. Jeremiah Chapter 1	ירמיהו פרק א
<p><sup>4</sup>Now the word of The Lord came to me, saying, <sup>5</sup>“Before I formed you in the belly, I knew you. Before you came forth out of the womb, I sanctified you. I have appointed you a prophet to the nations.” <sup>6</sup>Then I said, “Ah, Lord The Lord! Behold, I don’t know how to speak; for I am a child.”</p> <p><sup>7</sup>But The Lord said to me, “Don’t say, ‘I am a child;’ for to whoever I shall send you, you shall go, and whatever I shall command you, you shall speak. <sup>8</sup>Don’t be afraid because of them; for I am with you to deliver you,” says The Lord. <sup>9</sup>Then The Lord put forth his hand, and touched my mouth; and The Lord said to me, “Behold, I have put my words in your mouth. <sup>10</sup>Behold, I have this day set you over the nations and over the kingdoms, to pluck up and to break down and to destroy and to overthrow, to build and to plant.”</p>	<p>ד ויהי דבר-ה', אלי לאמר. ה בטרם אצורך (אצרך) בבטן ודעתידך, ובטרם תצא מרחם הקדשתיך: נביא לגוים, נתתיך. ו. ואמר, אהה אדני ה', הנה לא-דעתתי, דבר: כי-נער, אנכי. {ס} ז ויאמר ה' אלי, אל-תאמר נער אנכי: כי על-כל-אשר אשלחך, תלך, ואת כל-אשר אצוץ, תדבר. ח אל-תירא, מפניהם: כי-אתך אני להצילך, נאם-ה'. ט וישלח ה' את-ידו, ויגע על-פי; ויאמר ה' אלי, הנה נתתי דברי בפיך. י ראה הפקדתיך היום הזה, על-הגוים ועל-הממלכות, לנתוש ולנתוץ, ולהאביד ולהרוס--לבנות, ולנטוע.</p>
2. Jeremiah Chapter 32	ירמיהו לב
<p><sup>1</sup>The word that came to Jeremiah from The Lord in the tenth year of Zedekiah king of Judah, which was the eighteenth year of Nebuchadnezzar. <sup>2</sup>Now at that time the king of Babylon’s army was besieging Jerusalem; and Jeremiah the prophet was shut up in the court of the guard, which was in the king of Judah’s house. <sup>3</sup>For Zedekiah king of Judah had shut him up, saying, Why do you prophesy, and say, Thus says The Lord, Behold, I will give this city into the hand of the king of Babylon, and he shall take it; <sup>4</sup>and Zedekiah king of Judah shall not escape out of the hand of the Chaldeans, but shall surely be delivered into the hand of the king of Babylon, and shall speak with him mouth to mouth, and his eyes shall see his eyes; <sup>5</sup>and he shall bring Zedekiah to Babylon, and there shall he be until I visit him, says The Lord: though you fight with the Chaldeans, you shall not prosper? <sup>6</sup>Jeremiah said, The word of The Lord came to me, saying, <sup>7</sup>Behold, Hanamel the son of Shallum your uncle shall come to you, saying, Buy my field that is in Anathoth; for the right of redemption is yours to buy it. <sup>8</sup>So Hanamel my uncle’s son came to me in the court of the guard according to the word of The Lord, and said to me, Please buy my field that is in Anathoth, which is in the land of Benjamin; for the right of inheritance is yours, and the redemption is yours; buy it for yourself. Then I knew that this was the word of The Lord. <sup>9</sup>I bought the field that was in Anathoth of Hanamel my uncle’s son, and weighed him the money, even seventeen shekels of silver. <sup>10</sup>I subscribed the deed, and sealed it, and called witnesses, and weighed him the money in the balances. <sup>11</sup>So I took the deed of the purchase, both that which was sealed, containing the terms and conditions, and that which</p>	<p>א הדבר אשר-היה אל-ירמיהו, מאת ה', בשנת (בשנה) העשרית, לצדקיהו מלך יהודה--היא השנה שמונה-עשרה שנה, לבוכדראצר. ב. ואז, חיל מלך בבל, צרים, על-ירושלים; וירמיהו הנביא, היה בלוא בחצר המטרה, אשר, בית-מלך יהודה. ג. אשר בלאו, צדקיהו מלך-יהודה לאמר: מדוע אתה נבא לאמר, כה אמר ה', הנני נתן את-העיר הזאת ביד מלך-בבל, ולקדה. ד. וצדקיהו מלך יהודה, לא מלט מיד הכשדים: כי הנתן ונתן, ביד מלך-בבל, ודבר-פיו עם-פיו, ועינו את-עינו ותראינה. ה. ובבל יולך את-צדקיהו, ושם יהיה, עד-פקדי אתו, נאם-ה': כי תלחמו את-הכשדים, לא תצליחו. {פ} ו. ויאמר, ירמיהו: היה דבר-ה', אלי לאמר. ז. הנה חנמאל, בן-שלם דודך, בא אליך, לאמר: קנה לך, את-שדי אשר בענתות--כי לך משפט הגאלה, לקנות. ח. ויבא אלי חנמאל בן-דודי כדבר ה', אל-חצר המטרה, ויאמר אלי קנה נא את-שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאלה, קנה-לך; ואדע, כי דבר-ה' הוא. ט. ואקנה, את-השדה, מאת חנמאל בן-דודי, אשר בענתות; ואשקלה-לו, את-הכסף, שבעה שקלים, ועשרה הכסף. י. ואכתב בספר ואחתם, ואעד עדים; ואשקל הכסף, במאזנים. יא. ואקח, את-ספר המקנה,</p>

was open; <sup>12</sup>and I delivered the deed of the purchase to Baruch the son of Neriah, the son of Mahseiah, in the presence of Hanamel my uncle's son, and in the presence of the witnesses who subscribed the deed of the purchase, before all the Jews who sat in the court of the guard. <sup>13</sup>I commanded Baruch before them, saying, <sup>14</sup>Thus says The Lord of Armies, the God of Israel: Take these deeds, this deed of the purchase which is sealed, and this deed which is open, and put them in an earthen vessel; that they may continue many days. <sup>15</sup>For thus says The Lord of Armies, the God of Israel: Houses and fields and vineyards shall yet again be bought in this land. <sup>16</sup>Now after I had delivered the deed of the purchase to Baruch the son of Neriah, I prayed to The Lord, saying, <sup>17</sup>Ah Lord The Lord! Behold, you have made the heavens and the earth by your great power and by your outstretched arm; there is nothing too hard for you, <sup>18</sup>who show loving kindness to thousands, and recompense the iniquity of the fathers into the bosom of their children after them; the great, the mighty God, The Lord of Armies is his name; <sup>19</sup>great in counsel, and mighty in work; whose eyes are open on all the ways of the sons of men, to give everyone according to his ways, and according to the fruit of his doings: <sup>20</sup>who performed signs and wonders in the land of Egypt, even to this day, both in Israel and among *other* men; and made yourself a name, as in this day; <sup>21</sup>and brought forth your people Israel out of the land of Egypt with signs, and with wonders, and with a strong hand, and with an outstretched arm, and with great terror; <sup>22</sup>and gave them this land, which you swore to their fathers to give them, a land flowing with milk and honey; <sup>23</sup>and they came in, and possessed it, but they didn't obey your voice, neither walked in your law; they have done nothing of all that you commanded them to do: therefore you have caused all this evil to come on them. <sup>24</sup>Behold, the mounds, they are come to the city to take it; and the city is given into the hand of the Chaldeans who fight against it, because of the sword, and of the famine, and of the pestilence; and what you have spoken has happened; and behold, you see it. <sup>25</sup>You have said to me, Lord The Lord, Buy the field for money, and call witnesses; whereas the city is given into the hand of the Chaldeans. <sup>26</sup>Then came the word of The Lord to Jeremiah, saying, <sup>27</sup>Behold, I am The Lord, the God of all flesh: is there anything too hard for me? <sup>28</sup>Therefore thus says The Lord: Behold, I will give this city into the hand of the Chaldeans, and into the hand of Nebuchadnezzar king of Babylon, and he shall take it: <sup>29</sup>and the Chaldeans, who fight against this city, shall come and set this city on fire, and burn it, with the houses, on whose roofs they have offered incense to Baal, and poured out drink offerings to other gods, to provoke me to anger. <sup>30</sup>For the children of Israel and the children of Judah have done only that which was evil in my sight from their youth; for the children of Israel have only provoked me to anger with the work of their hands, says The Lord. <sup>31</sup>For this city has been to me a provocation of my anger and of my wrath from the day that they built it even to this day; that I should

את-החתום המצוה והחקים, ואת- הגלוי. יב ואתן את-הספר המקנה, אל- ברוך בן-גריה בן-מחסינה, לעיני חנמאל דדי, ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה--לעיני, כל-היהודים, הושבים, בחצר המטרה. יג ומצוה, את-ברוך, לעיניהם, לאמר. יד כה-אמר ה' צבאות אלהי ישראל, לקוח את-הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה, ונתתם, בכלי-חרש--למען יעמדו, ימים רבים. {ס} טו כי כה אמר ה' צבאות, אלהי ישראל: עוד יקנו בתים וישדות וכרמים, בארץ הזאת. {פ} טז ואתפיל, אל-ה', אחרי תתי את-ספר המקנה, אל-ברוך בן-גריה לאמר. יז אהה, אדני ה', הנה אתה עשית את-השמים ואת-הארץ, בכחך הגדול ובזרעך הטובה: לא-יפלא ממך, כל-דבר. יח עשה חסד, לאלפים, ומשלם עון אבות, אל-חיק בנייהם אחריהם: האל הגדול הבור, ה' צבאות שמו. יט גדל, העצה, ורב, העלילה--אשר-עיניך פקחות, על-כל-דרכי בני אדם, לתת לאיש כדרכיו, וכפרי מעליו. כ אשר-שמתי אתות ומפתים בארץ-מצרים, עד-היום הזה, וב ישראל, ובאדם; ונתעשה-לך שם, כיום הזה. כא ותצא את-עמך את-ישראל, מארץ מצרים--באתות ובמופתים, ובניד חזקה ובאזרוע נטויה, ובמורא, גדול. כב ותתן להם את-הארץ הזאת, אשר-נשבעת לאבותם לתת להם--ארץ זבת חלב, ודבש. כג ובאו וירשו אתה, ולא-שמעו בקולך ובתורתך (ובתורתך) לא-הלכו--את כל-אשר צויתם להם לעשות, לא עשו; ותקרא אתם, את כל-הרעה הזאת. כד הנה הסללות, באו העיר ללכדה, והעיר נתנה ביד הפשדים הנלחמים עליה, מפני החרב והרעב והדבר; ואשר דברת הנה, והנך ראה. כה ואתה אמרת אלי, אדני ה', קנה-לך השדה בכסף, והעד עדים; והעיר נתנה, ביד הפשדים. {ס} כו ויהי, דבר-ה', אל-ירמיהו, לאמר. כז הנה אני ה', אלהי כל-בשר--הממני, יפלא כל-דבר. כח לכו, כה אמר ה': הנני נתן את-העיר הזאת ביד הפשדים, ובניד נבוכדנאצר מלך-בבל--ולכדה. כט ובאו הפשדים, הנלחמים על-העיר הזאת, והציתו את-העיר הזאת באש, ושרפוה; ואת הבתים אשר קטרו על-גגותיהם לבעל, והסכו נסכים לאלהים אחרים--למען, הכעסני. ל כי-היו בני-ישראל ובני יהודה, אך עשים הרע בעיני--מנערתיהם: כי בני-ישראל, אך מכעסים

remove it from before my face,<sup>32</sup> because of all the evil of the children of Israel and of the children of Judah, which they have done to provoke me to anger, they, their kings, their princes, their priests, and their prophets, and the men of Judah, and the inhabitants of Jerusalem.<sup>33</sup> They have turned to me the back, and not the face: and though I taught them, rising up early and teaching them, yet they have not listened to receive instruction.<sup>34</sup> But they set their abominations in the house which is called by my name, to defile it.<sup>35</sup> They built the high places of Baal, which are in the valley of the son of Hinnom, to cause their sons and their daughters to pass through *the fire* to Molech; which I didn't command them, neither did it come into my mind, that they should do this abomination, to cause Judah to sin.<sup>36</sup> Now therefore thus says The Lord, the God of Israel, concerning this city, about which you say, It is given into the hand of the king of Babylon by the sword, and by the famine, and by the pestilence:<sup>37</sup> Behold, I will gather them out of all the countries, where I have driven them in my anger, and in my wrath, and in great indignation; and I will bring them again to this place, and I will cause them to dwell safely:<sup>38</sup> and they shall be my people, and I will be their God:<sup>39</sup> and I will give them one heart and one way, that they may fear me forever, for the good of them, and of their children after them:<sup>40</sup> and I will make an everlasting covenant with them, that I will not turn away from following them, to do them good; and I will put my fear in their hearts, that they may not depart from me.<sup>41</sup> Yes, I will rejoice over them to do them good, and I will plant them in this land assuredly with my whole heart and with my whole soul.<sup>42</sup> For thus says The Lord: Like as I have brought all this great evil on this people, so will I bring on them all the good that I have promised them.<sup>43</sup> Fields shall be bought in this land, about which you say, It is desolate, without man or animal; it is given into the hand of the Chaldeans.<sup>44</sup> Men shall buy fields for money, and subscribe the deeds, and seal them, and call witnesses, in the land of Benjamin, and in the places about Jerusalem, and in the cities of Judah, and in the cities of the hill country, and in the cities of the lowland, and in the cities of the South: for I will cause their captivity to return, says The Lord.

אתי במעשה ידיהם--נאם-ה'. לא כי על-אפי ועל-חמתי, היתה לי העיר הזאת, למן-היום אשר בנו אותה, ועד היום הזה-להסירה, מעל פני. לב על כל-רעת בני-ישראל ובני יהודה, אשר עשו להכעסני, המה מלכיהם שריהם, כהניהם ונביאייהם; ואיש יהודה, וישבי ירושלים. לג ויפנו אלי ערף, ולא פנים; ולמד אתם השפם ולמד, ואינם שמעים לקחת מוסר. לד וישמו שקוציהם, בבית אשר נקרא-שמי עליו--לטמאו. לה ויבנו את-במות הבעל אשר בגיא בן-הנם, להעביר את-בניהם ואת-בנותיהם למלך, אשר לא-צויתים ולא עלתה על-לבי, לעשות התועבה הזאת--למען, החטי את-יהודה. {ס} לו ועתה, לכן כה-אמר ה' אלהי ישראל: אל-העיר הזאת--אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך-בבל, בחרב וברעב ובדבר. לז הנני מקבצם מפל-הארצות, אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול; והשבתיים אל-המקום הזה, והשבתיים לבטח. לח והיו לי, לעם; ואני, אהיה להם לאלהים. לט ונתתי להם לב אחד, ודרך אחד, ליראה אותי, כל-הימים--לטוב להם, ולבניהם אחריהם. מ וכרתי להם, ברית עולם, אשר לא-אשוב מאחריהם, להיטיבי אותם; ואת-יראתי אתן בלבבם, לבלתי סור מעלי. מא ויששתי עליהם, להטיב אותם; ונטעתים בארץ הזאת, באמת--בכל-לבי, ובכל-נפשי. {ס} מב כי-כה, אמר ה', כאשר הבאתי אל-העם הזה, את כל-הרעה הגדולה הזאת--כן אנכי מביא עליהם, את כל-הטובה, אשר אנכי, דבר עליהם. מג ונקנה השדה, בארץ הזאת--אשר אתם אמרים, שממה היא מאין אדם ובהמה, נתנה, ביד הפשדים. מד שדות בכסף יקנו, וכתוב בספר וחותום והעד עדים, בארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי החר, ובערי השפלה ובערי הנגב: כי-אשוב את-שבותם, נאם-ה'.

**3. Jeremiah Chapter 33**

<sup>1</sup>Moreover the word of The Lord came to Jeremiah the second time, while he was yet shut up in the court of the guard, saying, <sup>2</sup>Thus says The Lord who does it, The Lord who forms it to establish it; The Lord is his name: <sup>3</sup>Call to me, and I will answer you, and will show you great things, and difficult, which you don't know. <sup>4</sup>For thus says The Lord, the God of Israel, concerning the houses of this city, and concerning the houses of the kings of Judah, which are broken down *to make a*

**ירמיהו לג**

א ויהי דבר-ה' אל-ירמיהו, שנית; והוא עודנו עצור, בחצר המטרה לאמר. ב כה-אמר ה', עשה: ה', יוצר אותה להקינה--ה' שמו. ג קרא אלי, ואענה; ואגידה לך גדלות וברורות, לא ידעתם. {פ} ד כי כה אמר ה', אלהי ישראל, על-בתי העיר הזאת, ועל-בתי מלכי יהודה--הנתצים, אל-הסללות ואל-

defense against the mounds and against the sword; <sup>5</sup>while men come to fight with the Chaldeans, and to fill them with the dead bodies of men, whom I have killed in my anger and in my wrath, and for all whose wickedness I have hid my face from this city: <sup>6</sup>Behold, I will bring it health and cure, and I will cure them; and I will reveal to them abundance of peace and truth. <sup>7</sup>I will cause the captivity of Judah and the captivity of Israel to return, and will build them, as at the first. <sup>8</sup>I will cleanse them from all their iniquity, by which they have sinned against me; and I will pardon all their iniquities, by which they have sinned against me, and by which they have transgressed against me. <sup>9</sup>This city shall be to me for a name of joy, for a praise and for a glory, before all the nations of the earth, which shall hear all the good that I do to them, and shall fear and tremble for all the good and for all the peace that I procure to it. <sup>10</sup>Thus says The Lord: Yet again there shall be heard in this place, about which you say, It is waste, without man and without animal, even in the cities of Judah, and in the streets of Jerusalem, that are desolate, without man and without inhabitant and without animal, <sup>11</sup>the voice of joy and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride, the voice of those who say, Give thanks to The Lord of Armies, for The Lord is good, for his loving kindness endures forever; and of them who bring sacrifices of thanksgiving into the house of The Lord. For I will cause the captivity of the land to return as at the first, says The Lord. <sup>12</sup>Thus says The Lord of Armies: Yet again shall there be in this place, which is waste, without man and without animal, and in all its cities, a habitation of shepherds causing their flocks to lie down. <sup>13</sup>In the cities of the hill country, in the cities of the lowland, and in the cities of the South, and in the land of Benjamin, and in the places about Jerusalem, and in the cities of Judah, shall the flocks again pass under the hands of him who numbers them, says The Lord. <sup>14</sup>Behold, the days come, says The Lord, that I will perform that good word which I have spoken concerning the house of Israel and concerning the house of Judah. <sup>15</sup>In those days, and at that time, will I cause a Branch of righteousness to grow up to David; and he shall execute justice and righteousness in the land. <sup>16</sup>In those days shall Judah be saved, and Jerusalem shall dwell safely; and this is the name by which she shall be called: The Lord our righteousness. <sup>17</sup>For thus says The Lord: David shall never want a man to sit on the throne of the house of Israel; <sup>18</sup>neither shall the priests the Levites want a man before me to offer burnt offerings, and to burn meal offerings, and to do sacrifice continually. <sup>19</sup>The word of The Lord came to Jeremiah, saying, <sup>20</sup>Thus says The Lord: If you can break my covenant of the day, and my covenant of the night, so that there shall not be day and night in their season; <sup>21</sup>then may also my covenant be broken with David my servant, that he shall not have a son to reign on his throne; and with the Levites the priests, my ministers. <sup>22</sup>As the army of the sky can't be numbered, neither the sand of the sea measured; so will I multiply the seed of David my servant, and the Levites who

הַחֶרֶב. ה. בָּאִים, לְהִלָּחֵם אֶת-הַכַּשְׂדִּים, וּלְמַלְאֵם אֶת-פְּגָרֵי הָאָדָם, אֲשֶׁר-הִכִּיתִי בְּאִפִּי וּבְחַמְתִּי; וְאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מִהְעִיר הַזֹּאת, עַל כָּל-רָעֵתְם. ו. הַנְּנִי מֵעַל-לָהּ אַרְכָּה וּמִרְפָּא, וּרְפָאתִים; וְגִלִּיתִי לָהֶם, עֲתָרַת שְׁלוֹם וְאֶמֶת. ז. וְהִשְׁבַּתִּי אֶת-שְׁבוּת יְהוּדָה, וְאֶת שְׁבוּת יִשְׂרָאֵל; וּבְנִתִים, כְּבָרָאשְׁנָה. ח. וְטַהַרְתִּים, מִכָּל-עוֹנֵם אֲשֶׁר חָטְאוּ-לִי; וְסָלַחְתִּי, לְכוֹל- (לְכָל-) עוֹנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ-לִי, וְאֲשֶׁר, פָּשְׁעוּ בִּי. ט. וְהִיְתָה לִי, לְשֵׁם שְׂשׂוֹן לְתַהֲלָה וּלְתַפָּאֲרָת, לְכָל, גּוֹיֵי הָאָרֶץ--אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת-כָּל-הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי עֹשֶׂה אוֹתָם, וּפְחָדוֹ וְרָגְזוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה וְעַל כָּל-הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר אֲנֹכִי עֹשֶׂה לָּהּ. { ס } י כֹּה אָמַר ה', עוֹד יִשְׁמַע בְּמִקּוֹם-הַזֶּה, אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים, חֶרֶב הוּא מֵאִין אָדָם וּמֵאִין בְּהֵמָה--בְּעָרֵי יְהוּדָה, וּבְחִצּוֹת יְרוּשָׁלַם, הַנְּשֻׁמוֹת מֵאִין אָדָם וּמֵאִין יוֹשֵׁב, וּמֵאִין בְּהֵמָה. יא. קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שְׂמִחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל כַּלָּה, קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת-ה' צְבָאוֹת כִּי-טוֹב ה' כִּי-לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, מִבָּאִים תְּוֹדָה בֵּית ה': כִּי-אֲשִׁיב אֶת-שְׁבוּת-הָאָרֶץ כְּבָרָאשְׁנָה, אָמַר ה'. { ס } יב כֹּה-אָמַר, ה' צְבָאוֹת, עוֹד יִהְיֶה בְּמִקּוֹם הַזֶּה הַחֶרֶב מֵאִין-אָדָם וְעַד-בְּהֵמָה, וּבְכָל-עָרָיו--נְוָה רַעִים, מִרְבָּצִים צֹאן. יג. בְּעָרֵי הַחֶרֶב בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה, וּבְעָרֵי הַגִּבְעָה, וּבְאָרֶץ בְּנִימֵן וּבְסִבְיָה יְרוּשָׁלַם, וּבְעָרֵי יְהוּדָה--עַד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאן עַל-יַד־מוֹנֶה, אָמַר ה'. { ס } יד הִנֵּה יָמִים בָּאִים, נְאֻם-ה'; וְחִקְמֹתַי אֶת-הַדְּבָר הַטּוֹב, אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל-בֵּית יְהוּדָה. טו. בְּיָמִים הָהֵם וּבְעֵת הַהִיא, אֲצַמֵּחַ לְדָוִד צֶמַח צְדָקָה; וְעֹשֶׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה, בְּאָרֶץ. טז. בְּיָמִים הָהֵם תִּנְשָׁע יְהוּדָה, וִירוּשָׁלַם תִּשְׁכַּחן לְכַטָּח; וְזֶה אֲשֶׁר-יִקְרָא-לָהּ, ה' צְדָקָנוּ. { ס } יז כִּי-כֹה, אָמַר ה': לֹא-יִכָּרֵת לְדָוִד--אִישׁ, יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא בֵּית-יִשְׂרָאֵל. יח. וְלִכְהֻנִּים, הַלְוִיִם, לֹא-יִכָּרֵת אִישׁ, מִלְּפָנָי: מֵעַלָּה עוֹלָה וּמִקְטִיר מִנְחָה, וְעֹשֶׂה זָבַח--כָּל-הַיָּמִים. { פ } יט וַיְהִי, דְּבַר-ה', אֶל-יִרְמְיָהוּ, לֵאמֹר. כ. כֹּה, אָמַר ה', אִם-תִּפְרוּ אֶת-בְּרִיתֵי הַיּוֹם, וְאֶת-בְּרִיתֵי הַלַּיְלָה; וּלְבַלְתִּי הָיוֹת יוֹמִם-וְלַיְלָה, בְּעֵתְם. כא. גַּם-בְּרִיתֵי תִפְרֹ אֶת-דָּוִד עַבְדִּי, מִהָיוֹת-לוֹ בֶן מִלְדָּה עַל-כִּסְאוֹ; וְאֶת-הַלְוִיִם הַכֹּהֲנִים, מִשְׁרָתִי. כב. אֲשֶׁר לֹא-יִסְפָּר צְבָא הַשָּׁמַיִם, וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם--כֵּן אַרְבֵּה, אֶת-זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי, וְאֶת-הַלְוִיִם, מִשְׁרָתִי אֲתִי. { ס } כג וַיְהִי, דְּבַר-ה', אֶל-יִרְמְיָהוּ,

minister to me. <sup>23</sup>The word of The Lord came to Jeremiah, saying, <sup>24</sup>Don't consider what this people has spoken, saying, The two families which The Lord did choose, he has cast them off? thus do they despise my people, that they should be no more a nation before them. <sup>25</sup>Thus says The Lord: If my covenant of day and night fails, if I have not appointed the ordinances of heaven and earth; <sup>26</sup>then will I also cast away the seed of Jacob, and of David my servant, so that I will not take of his seed to be rulers over the seed of Abraham, Isaac, and Jacob: for I will cause their captivity to return, and will have mercy on them.

לאמר. כִּד הָלֹא רָאִיתָ, מֶה-הָעַם הַזֶּה דִּבְרוּ לְאֹמֶר, שְׁתִּי הַמְשַׁפְּחוֹת אֲשֶׁר בָּחַר ה' בָּהֶם, וַיִּמְאַסֵם; וְאֶת-עַמִּי, יִנְאַצּוּן, מִהָיֹת עוֹד, גּוֹי לְפָנֶיהֶם. { ס } כֹּה כֹה אָמַר ה', אִם-לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה-- חֻקֹּת שְׁמַיִם וָאָרֶץ, לֹא-שָׁמַתִּי. כִּו גַּם-זָרַע יַעֲקֹב וְדָוִד עַבְדֵי אֲמַאֵס, מִקְּחַת מִזְרְעוֹ מִשְׁלִים, אֶל-זָרַע אַבְרָהָם, יִשְׁחָק וַיַּעֲקֹב: כִּי-אֲשׁוּב (אֲשִׁיב) אֶת-שְׁבוּתָם, וְרַחֲמֵתִים.